

[H. C. Hansen.]

hvilket omfang det bliver muligt både at søge de opstillede plæner gennemført og fordele byrderne herved på befolkningen. Det er jo ingen hemmelighed og kan ikke overraske ministrene, at socialdemokratiets tiltro til, at regeringen vil kunne føre en økonomisk politik, der kan danne det bedste grundlag herfor, ikke er stor.

I det år, der er forløbet under den nuværende regering, er valutabalancen forbedret, og der er som i andre lande indtrådt en i hvert tilfælde midlertidig stabilitet i prisudviklingen. Den højtærede statsminister har gentagne gange givet udtryk for, at han betragter disse lyspunkter som et resultat af regeringens politik, og det skal han vel sige. Vi har af grund til tilfredshed med, at de kriseforlig, som gennemførtes her på rigsdagen i sidste samling af de partier, der tog et fælles ansvar, har haft en gavnlig indflydelse på valutastituationen. Det var også tilsigtet. Men den fortsatte kreditindskrænkning og virkningerne heraf må regeringen derimod ene tage ansvaret for. Jeg tror ikke, at den har haft stor værdi for den reelle udvikling i vor valutastilling, når bortses fra, at den har tvunget til et kraftigt lagerforbrug, men jeg er overbevist om, at den fortsatte kreditstramning har virket meget skadeligt på byggeriet, navnlig da på byggeriets rytme, og stærkt bidraget til den begyndende produktionsnedgang og stigningen i arbejdsløsheden. Det kan efter mit partis opfattelse ikke være rigtigt i den nuværende situation at formindske produktionen og øge arbejdsløsheden, og det kan ikke nytte, at den højtærede statsminister i denne forbindelse peger på større bevægelighed på arbejdsmarkedet, medmindre han samtidig fortæller os, hvor det er, de arbejdsløse skal bevæge sig hen for at søge arbejde.

Ifølge meddelelser fra Paris, der også er offentliggjort i pressen, skal det også under drøftelserne indenfor OEEC være hævdet, at aktivitetsdæmpningen i Danmark er drevet for langt frem. Da denne opfattelse falder sammen med socialdemokratiets opfattelse, vil jeg gerne spørge den højtærede finansminister, om disse meddelelser er rigtige, og hvad man i så fald har sagt dertil fra dansk side. Jeg vil også gerne spørge, om dette problem har været berørt i de igangværende drøftelser indenfor TCC, og om regeringens stilling til en sådan drøftelse.

Det kan ikke være urimeligt at spørge, eftersom den højtærede udenrigsminister, hvad jeg også nævnte under finanslovedebatten, på Danmarks vegne under de

organisationsrammer, der er på tale i dag, har tiltrådt en erklæring om, at Danmark vil bidrage sit til en forøget produktion indenfor Marshalllandene. Der er ikke tale om en tilfældig deklaration og om en mindre forøgelse af produktionen, men tale om en erklæring, som er fremkommet i forbindelse med udsig'en til de større forsvarsbyrder, og tale om en produktionsforøgelse på 25 pct. indenfor 5 år. Hvordan finder regeringen at de resultater, som Danmark i dag kan opstille på det økonomiske område, rimer sammen med dette tilsagn?

Spørgsmålet om produktionsudviklingen og dermed indkomstudviklingen er også helt afgørende for det omfang, hvori de nye udgifter skal dækkes gennem nye skatter. Den samlede skatteudskrivning her i landet skal vel tages op til drøftelse i foråret på baggrund af den økonomiske udvikling indtil da, og selvom nye forsvarsudgifter også vil kunne medføre nye skatter, bliver det hele den økonomiske situation til den tid, der må bestemme skatteudskrivningens samlede omfang. Men det er også klart, at fordelingen af skattebyrden og den vægt, hvormed den rammer de enkelte befolkningsgrupper, vil have vor store interesse. Stigende arbejdsløshed og faldende produktion betyder større offentlige udgifter og mindre skatteevne. Under sådanne forhold bliver det ikke let at tilvejebringe nye skatter til finansiering af forsvaret. Under stor produktion og en høj og stabil beskæftigelse bliver byrderne mindre for samfundet som helhed og mulighederne for at finde og at enes om en fornuftig fordeling af skatterne betydelig større.

Såvidt jeg kan skønne, bliver det ikke nødvendigt at pålægge nye skatter for indeværende finansår, og i det omfang, det bliver nødvendigt for det kommende finansår, vil mit parti mene, at man først og fremmest må rette blikket derhen, hvor, som jeg har tilladt mig at betegne det fornylig, reserverne er størst. Jeg tænker her ikke alene på de større indtægter og formuer, men også på de forskellige indtægtsarter, der ikke i samme omfang som andre inddrages under beskatningen. Jeg pegede som et eksempel herpå fornylig på kapitalgevinsterne, som vi skal til at forhandle om i den nærmeste tid. Jeg håber, at den højtærede finansminister i den kommende tid vil have opmærksomheden henvendt på disse forhold, så de kan inddrages under de skatteforhandlinger, vi i forårets periode vil stå overfor.

Må jeg få lov til her til slut at gentage, hvad jeg offentligt sagde forleden, at vi nu